

TOTDAT HIJ KOMT

Kerk aan huis in corona-tijd

• Kees Fieggen

HET IS BIJNA HEMELVAARTSDAG ALS IK DIT SCHRIJF. DAT IS EEN FEEST VAN AFSCHIED EN VAN VERWACHTING. DE DISCIPELEN ZIEN JEZUS NAAR DE HEMEL GAAN NADAT ZE HEM HEBBEN GEVRAAGD OF IN DEZE TIJD HET KONINKRIJK VOOR ISRAËL HERSTELD ZAL WORDEN. ZE KRIJGEN GEEN TIJDSSHEMA, MAAR ALS ZE NAAR DE HEMEL STAREN, KRIJGEN ZE TE HOREN DAT HIJ TERUG KOMT. WAT BETEKENT DAT UITZIEN NAAR ZIJN KOMST (HET KON ELK MOMENT GEBEUREN) VOOR ONS ALS CHRISTENEN IN DEZE CORONA-TIJD?

Kerk aan huis

Op de Pinksterdag wordt de gemeente door de Heilige Geest tot één lichaam gedoopt (1Kor.12:13), op de prediking van Petrus komen er drieduizend tot bekering. In Handelingen 2:42-47 lezen we hoe die grote groep het gemeente-zijn beleefde. De apostelen gaven onderwijs, dat gebeurde vooral op het tempelplein. Volgens Roger Liebi passen daar een aantal kathedralen op, dus daar was ruimte genoeg. Maar 'ze braken het brood aan huis' ... in kleinere groepen werd het gemeente-zijn op een bijzondere manier beleefd. De discipelen waren het vanuit hun Joodse wortels gewend om in de huizen een belangrijk deel van de dienst aan God te beleven. Denk aan hoe Joden de Sabbat inluiden en de Sederavond vieren.

Het Pascha

Een belangrijke wortel voor die 'huisgodsdienst' ligt in de verlossing van Israël uit de slavernij van Egypte. In Exodus 12 lezen we dat elk gezin voor zichzelf een lam vier dagen in huis moest nemen. Daarna moest het worden geslacht, het bloed werd aan de deurposten en de bovendorpel gestreken en het vlees werd gebraden en met bittere kruiden gegeten. Dat gebeurde per gezin - eventueel deelde je een lam met de burens als je gezin wat kleiner was. Die bijzondere gebeurtenis werd dus in elk huis beleefd - als God het bloed zag, ging Hij aan dat huis voorbij.

Ook de herdenking van het Pascha deed je per gezin of in kleine groepen. Jezus had vurig verlangd om dit Pascha met Zijn discipelen te eten voordat Hij zou lijden (Lukas 22:15). En dan stelt Hij een nieuwe Maaltijd in, die in de eerste plaats een gedachtenis-maal is: Doet dit tot Mijn gedachtenis, zegt Hij. Het gaat niet om onszelf of om ons geloof, maar om Hem, om Zijn lijden en sterven, om de herdenking van de verlossing. Paulus schrijft later: want ook ons Pascha is geslacht, laten we daarom feestvieren (1Kor.5:7,8): het feest van de verlossing.

...totdat Hij komt

Bij het instellen van deze maaltijd zegt Hij dat Hij niet meer van de vrucht van de wijnstok zal drinken totdat Hij die nieuw zal drinken - in het Koninkrijk. Hij kijkt vooruit en dat doet Paulus ook als hij erover schrijft: Zo dikwijls u dit brood eet en de drinkbeker drinkt, verkondigt u de dood des Heeren totdat Hij komt (1 Korinthe 11:26). Tot aan Zijn wederkomst worden we opgeroepen om Hem te gedenken, Zijn dood te proclameren. Dat is iets bijzonders: zo dikwijls ... dat bevat geen voorschrift voor hoe vaak je het moet doen - 'zo dikwijls' betekent namelijk 'telkens wanneer'-, maar het werkt wel als een stimulans om het vaak te doen - als het goed is. Het is een proclamatie in de hemelse gewesten.

En in corona-tijd?

Hoe kunnen we gemeente zijn in corona-tijd? De prediking gaat door, zoals we al weken merken - gestreamd of opgenomen. Wij hebben ook genoten van preken uit Nieuw Zeeland. Zo gaat het onderwijs van de apostelen gewoon door, al is er het gevaar van het kiezen van onze eigen leraren.

Maar gemeente-zijn is heel wat meer dan dat. Via beeldbellen, telefoon, kaartjes e.d. kan er wel enige gemeenschap worden geoefend. En eigenlijk is er niets tegen het (selectief) bij elkaar op bezoek gaan. Zijn we soms niet te bang? Jesaja 41:10 en vele andere teksten leren ons duidelijk anders.

En de viering van de maaltijd des Heeren? Net als het Pascha werd dit door de gemeente in Handelingen in eerste instantie vaak gewoon aan huis gedaan. Wat is daar op tegen? Net als in Israël is het gezin een belangrijke bouwsteen van de gemeente. En net zoals elke geboren Israëliet aan deze maaltijd mocht meedoen, mag elke wedergeboren christen dat nu bij deze Maaltijd. Hier kan het algemeen priesterschap van de gelovigen worden beoefend. Het Woord kan worden gelezen, er kan worden gezongen en gebeden - lofprijzing kan worden gehoord. Wij hebben ervaren dat je ook met z'n tweeën kan zingen, al missen we de andere stemmen wel.

Het gaat om Hem

Bij de prediking kan ons hart worden geraakt, kunnen wij worden opgebouwd. Maar wat ontvangt Hij? Aan Hem hebben we alles te danken, Hij stierf in onze plaats. Daaraan denken we toch als we het Brood breken en uit de Beker drinken? Mogen we dat Hem onthouden? In veel gemeentes gebeurt het toch al zo weinig, terwijl Hij zoveel voor ons heeft gedaan! Ik pleit dus voor ware huisgodsdienst, eventueel als gezin samen met een ouder echtpaar, uiteraard in verbondenheid met de hele gemeente. Dan ontvangt Hij de eer die Hem toekomt! Hopelijk kunnen we snel weer met meer samenkomen, maar onderweg daarnaartoe kunnen we best 'nood'-maatregelen nemen en wellicht het samenkomen weer stap voor stap opbouwen.